

Jonas og Hvalfisken – et felt på prædikestolen

På sejlskibenes tid for mere end 100 år siden var rejser på havet et langt farligere foretagende end den planmæssige rutefart vi kender i dag. Her var der virkelig tale om at undergive sig naturens vold. Chancen for skibsforslis og druknedød for søfolkene var en reel trussel, ja almindelig hændelse, når det trak op til storm over havet. Et sejlskib har ingen kraft eller manøvre mulighed, når vinden er imod eller for stærk.

Det var almindelig overtro blandt søfolk, at storme og ulykker ombord på skibe skyldtes en ulykkesfugl blandt besætningen. En Jonas. Sørgede man for, at han kom af dage, så var der chance for, at de andre overlevede. Man måtte ofre den enkelte for helhedens skyld.

En sådan uheldig Jonas er der et billede af på prædikestolen i Mern kirke. Den flotte renæssanceklædte herre er lige blevet smidt overbords og havnet i hvalens gab. Billedet er fra 1600-tallet, og folk dengang genkendte straks historien om Jonas, når de så denne treudskæring.

Profeten Jonas' beretning er den mindste af profetfortællingerne i det gamle Testamente. Gud kalder på Jonas for at rejse til Nineve, det mægtige assyrerriiges hovedstad, for at advare folkene der om deres undergang, hvis ikke de vender sig bort fra deres ondskab.

Jonas er dog overbevist om, at hans advarsler ikke vil gøre spor indtryk. I stedet for at rejse til Nineve mod øst, drager han vest over havet. Men Gud løber man ikke bare fra. Han sætter havet i oprør, så skibet er ved at synke.

Da søfolkene finder ud af, at Jonas er årsagen, smider de ham i havet, hvor Jonas bliver reddet af et havdyr der sluger ham hel. I 3 dage ligger han inde i fiskens bug, og takker Gud for sin redning. På Guds befaling spytter fisken Jonas op på land, og nu drager han ad den tunge vej mod Nineve.

Til sin overraskelse tager befolkningen hans advarsler alvorlig, og beder Gud om hans tilgivelse, som så ikke ødelægger byen. Og det til Jonas' store fortrydelse, der åbenbart ikke har haft meget tilovers for assyrerne. Gud går i rette med ham, og siger, at hvis han kunne tilgive og redde Jonas, så kan han også gøre det samme for Nineve.

Tekst:

Alex Mark Knudsen

Foto:

Jens Ulrik Jørgensen

Jonas og Hvalfisken
– et felt på prædikestolen

